

नदोतटम् । पण्डितः । इति केचित् ॥ बालकस्य
ग्रहविशेषः । (यथा,—
“स्कन्धो विशाखो मेषाख्यः श्वग्रहः पितृ-
संज्ञितः ।

शकुनिः पूतना शीतपूतना दृष्टिपूतना ॥
मुखमण्डलिका तद्द्वेवती शुष्करैवती ।
तेषां ग्रहीण्यां रूपं प्रतनं रोदनं ज्वरः ॥
सामान्यं रूपमुन्नासजृम्भाभ्रं चैपदौनताः ।
फेनस्त्रावोर्दृष्टोष्ठदन्तदेशप्रजागराः ॥
रोदनं कूजनं स्तन्यविहं पस्वरवैकृतम् ।
नखैरकस्मात् परितः स्वधात्राङ्गविलिखनम् ॥
तत्रैकनयनस्त्रावी शिरो विलिखते मुहुः ।
इतैकपक्षः स्तम्बाङ्गः सखेदो मतकम्बरः ॥
दन्तखादो स्तनहोषी त्रस्यन् रोदिति विस्वरः ।
वक्रवक्त्रे वमेङ्गाजां भृशमुहूर्त्तं निरौक्षते ॥
वसाङ्गगन्धिरुहिनो बहमुष्टिशकृच्छिग्रः ।
चलितैकाक्षिगण्डभ्रुः संरक्तो भयलोचनः ॥
स्कन्दात्तस्तेन वैकल्यं मरणं वा भवेद्भुवम् ॥”
इत्युत्तरस्थाने दतीयेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥
तस्य चिकित्सा बालग्रहशब्दे दृष्टव्या ॥
स्कन्दं, स्त्री, (स्कन्द + ल्युट्) रचनम् । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । १४ ।
“चतुर्विधं यदेतद्दिग्धिरस्य निवारणम् ।
सन्धानं स्कन्दं नञ्चैव पाचनं दहनन्तथा ॥”)
गमनम् । शोषणम् । इति स्कन्दधात्वर्थ-
दर्शनात् ॥

स्कन्दपठो, स्त्री, (स्कन्दप्रिया षष्ठी) चैत्र-
मासीयशुक्लषष्ठी । तद्यमाणादि षष्ठीशब्दे
दृष्टव्यम् ॥ अन्यच्च ।
“अमावस्यासमुत्पन्नः स्कन्दः पूर्वं हुताशनात् ।
ततः षष्ठ्यान्तु शुक्लायां मासे तु चैत्रनामनि ।
सैनापत्येऽभिषिक्तस्तु देवानां ब्रह्मणा स्वयम् ॥
इति संवत्सरकौमुदीष्टतब्रह्मपुराणवचनम् ॥
स्कन्दांशकः, पुं, (स्कन्दस्य अंश इव अंशो यत्र ।
शिववीर्योद्भवत्वात् । ततः कन् ।) पारदः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्कन्धः, [स] स्त्री, (स्कन्दते इति । स्कन्द + “स्कन्देस्य
स्वाङ्गे” उणा० ४ । २०६ । इति असुन्
धयान्तादेशः) अंसः । प्रकाण्डः । यथा,
“स्कन्धः सान्तं नपुंसकमिति केचित् ॥” इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । ३२ । ५ ।
“स्कन्धांशोव कुलिशेनाविहङ्गणा ॥”)
स्कन्धः, पुं, (स्कन्धतेऽसौ इति । स्कन्द + घञ् ।
प्रपोटरादित्वात् साधुः । स्कन्द + असुन् । धया-
न्तादेशः) सर्व्वं सान्ता अदन्ता इति न्यायात्
अकारान्तो वा । अवर्धवविशेषः । कौष्ठ इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । भुजशिरः २ अंसः ३ ।
इत्यमरः । २ । ६ । ७८ ॥ स्कन्धः ४ । इति
शब्दरत्नावली ॥ टीः शिखरम् ५ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथा, भागवते । ४ । २८ । ३३ ।
“यथा हि पुरुषो भारं शिरसा गुरुमुहहन् ।
तं स्कन्धेन स आधत्त तथा सर्वाः प्रतिक्रियाः ॥”)

तरोर्मूलादिशाखापर्यन्तम् । गुंडी इतिभाषा
तत्पर्यायः । प्रकाण्डः २ । इत्यमरः ॥ काण्डम् ३
इति शब्दरत्नावली ॥ दण्डः ४ । इति जटा-
धरः ॥ (यथा, रघुः । ४ । ५० ।

“खर्जूरीस्कन्धनद्यानां मदोद्धारसुगन्धिषु ।
कटेषु करिषां पेतुः पुत्रागन्धः शिलीमुखः ॥”
नृपतिः । सम्यरायः । समूहः । कायः । (यथा,
महाभारते । १२ । १५ । २६ ।
“सूक्ष्मयोनीनि भूतानि तर्कागम्यानि कानिचित्
पक्ष्णोऽपि निपातेन येषां स्वात्स्कन्धपर्य्ययः ॥”
भद्रादिः । हृन्दोभेदः । इति मेदिनी ॥ विज्ञा-
नादिपञ्च । (यथा, शिशुपालवधे । २ । २८ ।
“सर्व्वकार्य्यशरीरेषु सुक्ताङ्गस्कन्धपञ्चकम् ।
सौम्यतानामिवात्मान्यो नास्ति मन्वो मही-
श्रुताम् ॥”

“रूपवेदनाविज्ञानसंज्ञासंस्काराः पञ्च स्कन्धाः
तत्र विषयप्रपञ्चो रूपस्कन्धः । तज्ज्ञानप्रपञ्चो
वेदनास्कन्धः । आलयविज्ञानसन्तानो विज्ञान
स्कन्धः । नामप्रपञ्चः संज्ञास्कन्धः । वासना-
प्रपञ्चः संस्कारस्कन्धः । एवं पञ्चधा परिवर्त्त-
मानो ज्ञानसन्तान एवात्मा इति बौद्धाः ।”
इति तट्टीकायां मज्झिमायः ॥ व्यूहः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ४ । ३० ।
“प्रतापोऽग्रे ततः शब्दः परागस्तदनन्तरम् ।
ययौ पञ्चाद्रथादेति चतुस्कन्धेव सा चमूः ॥”)
पण्याः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा महा-
भारते । ३ । २३० । ५५
“तथाब्रवीत् महासेनं महादेवो हृहृहचः ।
सममं माकृतस्कन्धं रच नित्यमतन्द्रितः ॥”)
ग्रन्थपरिच्छेदः । यथा—

श्रीपार्व्वत्युवाच ।

स्कन्धेर्द्वादशभिः प्रोक्तं श्रौमद्भागवतं प्रभो ।
शुकस्तच्छ्रावयामास महाराजं परोक्षितम् ॥”
इति पाञ्च पातालखण्डे ७१ अध्यायः ॥
स्कन्धचापः, पुं, (स्कन्धे चाप इव) वंशादि-
निर्मितशिव्वाधानम् । तत्पर्यायः । विह-
ङ्गिका २ । इति हारावली ॥

स्कन्धजः, पुं, (स्कन्धात् जायते इति । जन + डः) ।
शकृत्वादिः । यथा, हेमचन्द्रे ।

“पर्व्वयोनय इच्छाया स्कन्धजाः शकृत्कौमुखाः ॥
सुद्राङ्गितहेमचन्द्रे कन्दज इति पाठः ॥ (वटः
अस्य पर्यायो यथा,—

“वटो रक्तफलः शृङ्गी न्यग्रोधः स्कन्धजो ध्रुवः ।
क्षीरो वेश्यवणावासो बहुपादो वनस्पतिः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
स्कन्धतरुः, पुं, (स्कन्धप्रधानस्तारुः) नारिकेल-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्कन्धदेशः, पुं, (स्कन्धस्य देशः) गजस्य स्कन्धः ।
यत्र हस्तिपक उपविशति । तत्पर्यायः । घास-
नम् २ । इत्यमरः ॥ स्कन्धमात्रम् । यथा,—

“त्रिपुरारिः स्कन्धदेशे कण्ठे कामाङ्गनाशनः ॥”
इति शृंगभरतसंवादे माहेश्वरकवचम् ॥

स्कन्धफलः, पुं, (स्कन्धे फलमस्य) नारिकेलवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ उडुम्बरवृक्षः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

स्कन्धवन्दना, स्त्री, (स्कन्धे वन्दनमिवास्याः) ।
मधुरिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्कन्धमहाकाः, पुं, (स्कन्धेन महा इव । कन् ।)
कङ्कपक्षी । इति हेमचन्द्रः ॥

स्कन्धरुहः, पुं, (स्कन्धात् रोहतीति । रुह + कः) ।
वटवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्कन्धवाहः, पुं, (स्कन्धेन वाहयतीति । वह +
णिच् + अच्) शकटादिवाहकवृक्षः । यथा,
“स्कन्धवाहस्तु शङ्खश्च शृङ्गी गौरचधूर्त्तिलः ॥”

इति हारावली ॥

स्कन्धवाहकः, पुं, (स्कन्धेन वहतीति । वह +
खुल् ।) शकटादिवाहकवृक्षः । तत्पर्यायः ।

स्कन्धिकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ स्कन्धेन वहन-
कर्त्तरि, त्रि ॥

स्कन्धशाखा, स्त्री, (स्कन्धस्य शाखा) । वृक्षस्य
मुख्यशाखा । तत्पर्यायः । शालार । इत्यमरः ।

२ । ४ । ११ ॥ (यथा, भागवते । ८ । ५ । ४६ ।
“यथा हि स्कन्धशाखानां तरोर्मूलावसेचनम् ।
एवमारोधानं विष्णोः सर्व्वेषामात्मनश्च हि ॥”)

स्कन्धशृङ्गः, पुं, (स्कन्धपर्यन्तं शृङ्गमस्य) ।
महिषः । इति केचित् ॥

स्कन्धा, स्त्री, शाखा । लता । इति केचित् ॥

स्कन्धाग्निः, पुं, (स्कन्धस्य काण्डस्य अग्निरिव) ।
हृहृक्लाष्टाग्निः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्कन्धानलः, पुं, (स्कन्धस्य काण्डस्य अनल इव) ।
हृहृक्लाष्टाग्निः । तत्पर्यायः । स्थूलकाष्ठधक् २ ।
इति जटाधरः ॥

स्कन्धावारः, पुं, (स्कन्धेन सैन्यसमूहेन व्यूहेन नृप-
तिना वा आग्नियते इति । आ + ह + घञ्) ।

सैन्यस्थितिः । (यथा, रामायणे । ६ । ४२ । २२ ।
“एतस्मिन्नन्तरं चक्रः स्कन्धावारनिवेशनम् ॥”)

राजधानी । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-
भारते । १ । १८५ । ६ ।

“ते तु दृष्ट्वा परं तच्च स्कन्धावारञ्च पाण्डवाः ।
कुशकारस्य शाखायां निवासं चक्रिरे तदा ॥”)

कटकः । इति भूरिप्रयोगः ॥

स्कन्धिकः, पुं, (स्कन्धेन वहतीति । स्कन्ध + ठक्) ।
स्कन्धवाहकवृक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्कन्धौ, [न] पुं, (स्कन्धोऽस्यास्तीति । इनिः ।
वृक्षः । इति रत्नमाला ॥ स्कन्धयुक्तं, त्रि ॥

(काण्डविशष्टं, च त्रि । यथा, महाभारते ।
१२ । १५४ । ५ ।

“हिमवन्तं समासाय महानासीहनस्यतिः ।
वर्षपूगाभिसंहृष्टः शाखी स्कन्धौ पलाशवान् ॥”)

स्कन्धं, त्रि, (स्कन्ध + क्तः) च्युतम् । इत्यमरः ।
३ । १ । १०४ ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६३ । ४६ ।

स्कन्धमात्रञ्च तद्रेतो वृक्षपत्रेण भूमिपः ।
प्रतिजग्राह मिथ्या मे न पतेद्रेत इत्युत ॥”)

शुष्कम् । गतम् । इति स्कन्धधात्वर्थदर्शनात् ॥